

Puhas Leht

Esmaspäev, 10. november 2014

Nr. 4

Rändav Bioklass käib mööda Eesti koole bakterite DNA-ga mängimas, kuid mitte ainult...

Populaarsust koguv Leedu ideemürsk

Projekti idee sai alguse 2011. aastal Leedu firma ja Vilniuse Ülikooli koostöona. Selle eesmärgiks on populariseerida loodusteadusi, tutvustades õpilastele tänapäevaseid DNA analüüsimise meetodeid ja andes neile võimaluse töötada kaasaegse laboriaparatuuriga. 2,5 aasta jooksul on Tartu Ülikooli geenitehnoloogia tudengid külastanud ligikaudu 100 Eesti gümnaasiumi, mille hulka sattus ka Jõgevamaa Gümnaasium. Meie kooli õpilastel on Rändava Bioklassi kohta üht-teist öelda.

Praktika oli kõige toredam...

Õpilased lausuvad kui ühest suust, et kõige põnevam oli näha oma silmaga DNA-d. Juhendajad olid igati aktiivsed ja abivalmid. Lisaks jagati informatsiooni ülikoolis toimuva õppetöö kohta, mis oli meelisteemaks loomulikult raskete valikute ees seisvatele abiturientidele. Cleopatra sõnul sai ta palju uut informatsiooni DNA-st uuritavate

haiguste kohta. Positiivsed juhendajad jätsid teooria mahu minimaalseks, et mitte muuta niivõrd lõbusat ettevõtmist ületsiviliseeritud koolitunniks.

Johanna Maria bioklassist: „Kõige lähedam oli ilmselt see katse, kui mingi imemeetodiga DNA niidistiku nähtavale tööme ja seda vaadelda saime. Meeldis, et saime kõike täiesti ise katsetada ja erinevaid tööriistu proovida, nagu näiteks automaatpipeti käsitlemine. Tekkis tõeline teadlase tunne,“ kommenteerib ta muheledes. „Kuulsime palju huvitavaid fakte ning saime oma katsete tulemusi võrrelda teistega. Kokkuvõttes valdasid ainult positiivsed emotsioonid, need kolm tundi möödusid väga kiirelt.“

Abiturient Anna Katti jaoks oli Rändav Bioklass huvitav ja inspireeriv: „Mulle on alati bioloogia ja keemia huvi pakkunud. Alguses seletati meile veidi teooriat ja seejärel saime harjutada automaatpipettide kasutamist. See oli minu jaoks esmakordne kogemus. Kõige huvitavamad olid kindlasti eksperimendid DNA-ga, näiteks bakteri DNA lõikude paljundamine ja analüüs elektroforeesi abil.“

Silvalegi meeldis kõige enam DNA uurimine. Bioklassis innustas teda osalema möödunud kevadel toimunud bioloogia praktikumi valikkursus. Jõgeval käisid külas Riin, Alexandr, Louise, Siret, Kelli, Kati, Maris ja Indrek.

TEKST MARIS MEOS.

Selles numbris:

- Rändav bioklass
- Kuidas sinu suvi läks?
- Intervjuu õpilasnõustajaga
- Rebased vallutasid kooli!
- Vaetusõpilased meie koolis
- Õpetajate päev
- Spordipäev

Kallis koolipere!

27. oktoobril, toimus Viljandi Paalalinna koolis surmaga lõppenud koolitulistamine. Selle sündmuse erakordsus ja traagika puudutab meid kõiki. Sügav kaastunne Viljandi Paalalinna kooli koolipererele, lahkunu omakstele, Eestile.

Meie koolis jätkub tavapärase õppetegevus. Toetame üksteist, räägime üksteisega ja hoiame oma kooliperet, oma kaaslasi, oma lähedasi. Hoolivust meie koolipäevadesse ja julgust ja jõudu edasi minekul!

Alo Savi

Jõgevamaa Gümnaasiumi direktor

Tere!

Uus kooliaasta on alanud ning toonud meile palju uusi ja põnevaid

inimesi, mõtteid ja tarkust! Väljas on läinud pimedamaks ja varsti katab tervet maad valge sillerdav lumi. See aga ei tähenda, et ajalehetoimetus talveunne jääks. Sellel õppeaastal on meil üks muudatus - nelja lehe asemel aastas tuleb aasta jooksul välja hoopis VIIS! Hurraa!

Aga millest räägib meie selle aasta esimene „Puhas Leht“ ?

Selles numbris vaatame, kuidas läks meie kooliperel suvel ja mida põnevat pakkusid meile need kaks esimest sügiskuud.

Meie ajalehetoimetus soovib tervele kooliperеле jõudu ja jaksu arvestustenädala üleelamiseks, eriti kümnendatele klassidele!

Laura Saarmann

TOIMETUS:

Laura Saarmann 12. A
Maris Meos 11. A
Johanna Maria Vilgats 11. A
Kadri Mehide 11. B
Kairi Tamm 11. B
Mari-Liis Päären 11. A
Anna Katt 12. A
Tauri Treial 12. A

Kätte on jõudnud pime ja märg sügis, kuid kindlasti sooviksid paljud õpilased tagasi sooja ja päikselist suve. Uurime, mida on meenutada meie kooli õpilastel teguderohkest suvest.

Sten Taim (10. D): „Ma võin ausalt ja otse südamest öelda, et see on siiani olnud mu parim suvi. Leidsin omale palju uusi sõpru, kellega suhtlema hakkamist poleks eales osanud ette kujutada. Peale selle sattusin paljudesse kentsakatesse olukordadesse. Meeldejäävaid sündmuseid oli nii palju, aga ma arvan, et suve tipphetk oli Viljandi Folgil käimine. Ma ei oskaks oma suvega rohkem rahul ollagi.“

Rimante Valancauskaite (10. E): „Ilmselt kõige meeldivamad hetked suvest on need, mille ma veetsin oma isa perega mere ääres. Kahtlemata oli väga vahva maasikate korjamine.“

Kristi Mändoja (11. A): „Sel suvel sain jälle reisida ja külastasin 12 erinevat Euroopa riiki. Nendeks olid Soome, Rootsi, Taani, Saksamaa, Holland, Belgia, Poola, Luksemburg, Inglismaa, Prantsusmaa, Läti ja Leedu.“

Kättri-Avelin Säärts (11. B): „Minu suvi möödus üpriski tegusalt. Võtsin osa koolireisist Londonisse ja Pariisi, osalesin nii laulu- kui ka tantsupeol, töötasin, käisin laagrites ning nautisin erinevaid vabaõhuüritusi. Muidugi jäi piisavalt aega sõpradega koos olemiseks, rannas lõõgastamiseks ja puhkamiseks.“

Sigrid Laurikainen (11. B): „Kõige eredam hetk suvest oli arvatavasti see, kui osalesin Arvamusfestivalil Noortelava korraldamises, kus osalesid Jevgeni Ossinovski, Alo Savi, Riibe ja Marve Randlepp. Loomulikult on hea meenutada õpetaja Ulvi korraldatud Inglismaa ja Prantsusmaa reisi.“

Jaanus Vaabla (11. C): „Parimad mälestused on kindlasti väga lähedalt sõprade sünnipäevadelt, kus sai pidutseda ja leidsin ka uusi sõpru. Augusti algul toimus Palamusel muusikalilaager, mis jääb kahjuks viimaseks, kuid ei unune iial. Mainimata ei saa ka jätta õhtupoolikuid Kuremaal veski juures koos ühe väga hea sõbrannaga. See oli suvi, mis väärrib meenutamist.“

Annika Maksimov (12.): „Kui küsida, et mis meenub mulle 2014. aasta suvest esimesena, pean tõdema, et selleks on kauaoodatud 18. sünnipäev. Paar päeva

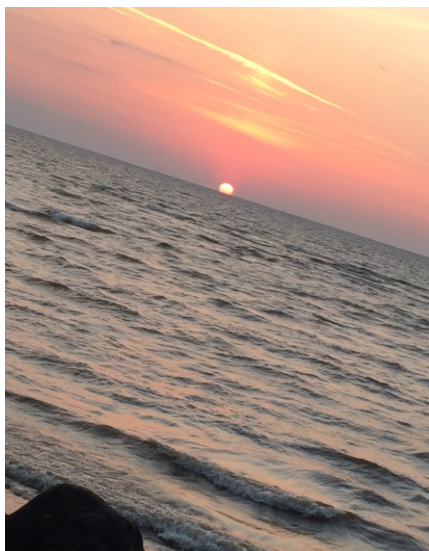
pärast seda sain aga taaskord marssida Võidupüha paraadi rivides, mis seekord toimus Valgas. Juuni kuusse mahtus veel reis perega Horvaatiasse, kus sai nii matkata mägedes kui ka korralikult päikest võtta. Juulis toimus suur laulu- ja tantsupidu, mis jättis kindlasti kõikidesse osalejatesse jälje. Üks suve meeldejäävamaid üritusi oli esinemine 24. augustil Peterburi Jaani kirikus. Suvi läks ruttu ja neid toredaid mälestusi on palju, parimaid neist aga loomulikult koos minu vahvate sõpradega, kes ka vihmastesse päevadesse päikese toovad!“

Martin Sumla (12. A): „Sel suvel veetsin väga palju aega Sadukülas Härjanurme mõisa OÜ põllul traktoriga tööd tehes. Muuga tegelemiseks jäi üsna vähe aega.“

Ruth Nael (12. A): „Minu kirksamateks hetkedeks suvel olid kindlasti tantsupidu ning nädal Saksamaal Vicky juures. Tantsupeonädal oli küll raske ja väsitav, kuid tunne, mis sellest jäi, oli võimas ning saime ka palju kogemust. Pikad trennid andsidki vastupidavust juurde. Nädal Saksamaal oli samuti meeldejääv. Victoria lahkumisest ei olnud palju möödunud, kuid kohtumine oli ikka natuke emotsionaalne. Mind koheldi kui oma pereliiget. Kurb oli sealt ära tulla, kuid mitte nii kurb, kui Vicky lahkumine Eestist. Reis Saksamaale näitas, kui kergelt saab tänapäeval reisida.“

Taivo Pärnamets (12. B): „Eredamaid hetki suvest on palju, aga kõige meeldejäävamad olid kindlasti need, mil sai istuda sõpradega maha ja nautida ilusat suveilma. Loomulikult ei puudu sellest igasugused vahvad mängud, seltskond ja pikad unetud ööd...“

Aneta-Claudia Marttila (12. B): „See suvi oli väga seiklusrikas ja eredate sündmuste rohke. Esimesena tuleb meelde laulupidu, mis oli igati vahva, kuna sai näha vanu sõpru ja juurde uusi tuttavaid. Väga tore oli, et meie kooli direktor Alo Savi kõndis koos koorilauljate ja rahvatantsijatega rongkäigus kaasa! Lisaks toimusid augustid mitmed spontaansed reisirid erinevatesse Eestimaa nurkadesse. Väga meeldiv oli reis Valgerannale, kus ööbisime seltskonnaga kämpingus ja läheduses oli vaatetorn, mille otsa ronisime ning öösel tähti vaatasime. Tähtede vaatamine oli üks neist momentidest, mis olekski võinud igavesti kesta.“

Õpilasnõustaja soovitab

Teisipäeval, 28.oktoobril rääkisin meie kooli õpilasnõustaja Silja Piiriga aktuaalsest teemast, mis kogu Eestimaad vapustas – koolitulistamisest ning sellega kaasnevatest hirmudest ja kartustest. Esitasin talle paar küsimust ja palusin anda soovitusi.

Kuidas Teie arvates see juhtum meie koolielu muudab?

Ma arvan, et esimene päev ongi selline šokipäev. Aga ma arvan, et me hakkame ehk rohkem märkama. Selline juhtum mõjutab väga palju õpetajaid. Hakatakse mõtlema, kas ma olen ka kellelegi liiga teinud või kas keegi minu peale sellist vimma kannab. Muidugi paneb see ka õpilasi rohkem märkama.

Kuhu soovitate Teie pöörduda, kui on mure?

Jõgevamaa koolid on selle koha pealt väga arenenud. Igas koolis on õpilasnõustaja, kes teeb suure töö ära. Muidugi on meil siin ka Rajaleidja keskus ja Tartus on väga hea nõustamis- ja kriisiabikeskus, mida mina väga soovitan. Tavaliselt pole need teenused tasulised, enamasti arveldatakse omavalitsustega. Muidugi peab sinna teada andma, et lapsevanem abi otsib.

Lapse vaimne tervis sõltub keskkonnast, kus ta elab – perekonnast.

TEKST LAURA SAARMANN
FOTO REFORM.EE

KUI MÄRKAD MUUTUSI NOORE KÄITUMISES:

- Ära ignoreeri ohumärke;
- Võta abivajajat tõsiselt;
- Väljenda hoolimist, toetust ja poolehoidu;
- Kuula tähelepanelikult;
- Küsi otseseid küsimusi;
- Aktsepteeri abivajaja tundeid;
- Paku välja alternatiivseid lahendusvarinte;
- Ära luba hoida tema saladust;
- Kaasa teisi inimesi;

KUIDAS LAPSEVANEM PEAKS KRIISIOLUKORRAS REAGEERIMA?

- Olemasolek! Võta aeg maha ja keskendu oma lapsele, kes vajab Sind just nüüd ja praegu.
- Kuula oma last, lohuta, rahusta ja taasta turvatunne.
- Küsi, kas laps soovib rääkida või soovib ta oma sõpru enda juurde kutsuda. Ära sunni last rääkima, kui ta ise selleks valmis pole.
- Tehke tavalisi argiseid asju ja toimetusi, sest rutiini säilimine aitab reel püsida. Olukorra normaliseerimine on just eelkõige vanemate kohustus.
- Jää ise rahulikuks, sinu roll on suuta olla lapse jaoks tugev täiskasvanu ja otsi endale segaduse korral vestluspartner mujalt, et arutada ka enda reaktsioone ja tundeid.
- Ootamatult tekkinud kriisiolukorras tekib inimesel vajadus saada kätte niipalju infot, kui võimalik. Lapsevanemana kaitse last mittevajaliku info eest ja ära luba liiga palju aega veeda internetis juhtumiga seotuid artikleid lugedes.
- Tihtipeale tüdrukud nutavad ja väljendavad tundeid sõnadega, poistel on vajadus end füüsiliselt aktiivselt väljendada, tegutseda. Seega tuleks ka kriisiabi juures märgata erinevaid vajadusi laste tunnete käsitlemisel.
- Kuigi laps ka ei väljenda kriisile mingit reaktsiooni, siis ei tähenda, et see teda ei puuduta. Seepärast jälgi teda mõnda aega ja vaata, et ta ei reageeriks passiivse vihaga endasse tõmbudes.

Kus kohast saada abi?

- Tartu Nõustamis- ja Kriisiabikeskus tel. 742 7555
- Jõgevamaa Rajaleidja keskus tel. 5886 0703
- Jõgevamaa Usaldustelefon 77 21 332

Rebased vallutasid kooli!

Rebasekutsikad alustasid oma põnevat teekonda juba õpetajapäeval, kus jaotati teemad - minevik, olevik, tulevik - kolme klassi vahel. Pärast seda said verinoored rebased puhata nädal aega ning selle aja jooksul pidid ära õppima tantsu laulu "Fireball" saatel.

13. oktoobri hommikul sai kõik suurem alguse. Rebased pidid kogunema hommikul kell 8 koolimaja ette ja nii neli päeva järjest! Abituriendid panid oma võimu maksma, käskides kutsikatel tantsida, mängida mitmekülgseid mängu ja joosta tiire ümber maja. Kõigest hoolimata särasid 10ndike näod ja vastu ei hakatud.

Viiel järjestikusel päeval olid ettenähtud erinevad teemad, mille järgi riietuti. Esmaspäeval oli selleks amet, teisipäeval soovahetus, kolmapäeval aga otsustas jumal ise, kellena enda kutsikat näha tahab. Neljapäeval jooksid mööda kooli ringi ebaloomulikud olendid ja juba reedel saime näha rebaseid pidulikes rõivastes.

Neljapäeva õhtul kogunesid rebased kesklinna, kus algas nende "õnnistamine" ehk vanakeeli rebaste rets. Seal said kümnendikud tunda inimeseks saamise võlused. Nad kallati üle erinevate vedelikega, lisaks kõndisid pimesi linnast Piiri parki ning mängisid erinevaid mängu. Õhtu lõpuks said julgemad rebased tuletõrje poolt karastava duši.

Reedel toimus ristimine, kus rebased kuulutati ametlikult inimesteks. Enne seda mängiti veelkord palju toredaid mängu ja näidati iga klassi poolt valminud filme. Terve nädala jooksul kogusid rebased oma klassile punkte nii iseseisvalt silma paistes kui ka saavutades koos häid kohti mängudes. Selle aasta võitjaks tuli 10. E klass, kellele anti pidulikult üle rebaste rändkarikas.

Kokkuvõttes oli kogu nädal väga sündmusterohke ja lõbus, kooli vaatepilt just kõige igavam polnud!

Tekst ja fotod Mari-Liis Päären

Üleval: Pulmakleitide disainimine rebaste ristimisel.

Vasakul: Snoop Dogg ehk Tomi Meitus

All: 10. f klassi püramiid

Valik pilte Rebastenädalast

Mida ütleb abiturient?
„ANAKONDA!”

„Tere tulemast Eestisse!”

TEKST JA FOTO JOHANNA MARIA VILGATS

Vestlesin teisipäeval, 28. oktoobril Jõgevamaa Gümnaasiumisse õppima tulnud vahetusõpilaste Annamaria Geißleri, Patricia Usée ja Haruka Otaga, et nendega lähemalt tutvavaks saada. Arutlusele tulid vahetusaasta esmamuljed, eesti toit ja keel ning palju muud.

First off, talk about yourself a little bit. Where are you from, what grade are you in and do you have any hobbies?

Patricia: So, I'm from Germany and in there I was in class ten so now I'm in class eleven, but I have to repeat the year anyway, so I would have to be in class eleven again next year. About my hobbies.. I used to go to swimming once a week and I also started last week because the swimming pool in Kuremaa is open now. I also started dancing here and I play volleyball and I read a lot.

Annamaria: I'm from Germany, too. In Germany I was in 9th grade and now I'm in 10th grade, but I have to repeat the year also, so next year I'm in 10th grade, too. My hobbies are sometimes riding a horse, doing gymnastics. I read a lot too, listen to music, and I like sewing.

Haruka: I'm from Japan. I'm in 11th grade. My hobby is dancing. And I'd like to go swimming in Kuremaa, too.

What were your first emotions when you arrived in Estonia?

Anna-Maria: The airport is little!

Patricia: Yes, the airport was so cute! I mean it was not like an airport. We had to stop in Frankfurt and comparin to Estonia's airport, it's a really really big. And the next thing is that in Estonia there are so many german people. We had an arrival camp and there

were like 23 people, so yeah.. quite a lot germans.

Annamaria: I think the next emotion was when we met the family.

Patricia: Porridge!

Annamaria: Porridge, yes!

Haruka: When I arrived, I saw so much nature. Also, in Japan it's not as cold as in here! I'm afraid of winter when it comes even more colder, like -20 degrees. In Japan the most coldest day is maybe only one or two degrees.

Where are you staying in Estonia? What family and where do they live?

Patricia: I stay here in the City. And the family name is Laumets. I have no host siblings in my school because they are older than me.

Annamaria: I stay in Age-Liis Venno's family. And we live in Aidu.

Haruka: I live with Ruth Nael and we live near Kuremaa.

Compare your school at home to our school. What are the differences?

Patricia: First of all, I was surprised that the school is so new here. In Germany I also have a new school, we have smartpods in every classroom, so I came here thinking that it's going to be diferent, but it was also new and so nice. It's pretty amazing. But we don't have mirrors all over!

Annamaria: I think it's different how we speak to the teacher. In here, it's all so friendly and in Germany, we are like "What do you want from us?".

Patricia: And often we're even bugging the teacher. It's really really bad. You're so respectful and we're like "Haha, you're the teacher!". And you're like "Wow, it's so interesting!".

Haruka: In Japan, everything is different. First of all, Estonians don't have school uniforms. Our school has a school uniform and we use the same outfit even in our PE class. Even shoes. Also, we have a lot of people. In my school, there are 900 hundered people and it's a high school so classes ten to twelve.

Annamaria: In our school there are like 200 students.

Patricia: We have about 700-800 students. Actually, my school isn't that big because we have 7 grade to 12 grade.

Annamaria: We have grades from 5 to 10.

Haruka: Oh, and I was surprised that in here, teachers remember the names of every student. In our school's the teacher's don't learn the student's names. They say "Hey!" or something like that, not name.

Why did you enter the exchange student program? And why did you choose Estonia?

Patricia: Well.. I chose Estonia because of the language and there are only 1 million people in Estonia. It's completely different to Germany where there are 80 million people and German language is quite common. Estonian is like a secret language.

I wanted to know how it is to live in such a small country and if you miss anything. I entered the program because I wanted a year more. I have no plans for my future so I wanted one more year to think about that. And I wanted to get to know another language and culture.

Anna: I chose the program because my sister was an Exchange student in Finland from 2011 to 2012. At first I said that I don't want to go there, it's too far away and it's too long time for me. First I wanted to go to Canada but mom said no and that it's too far away and costs too much. But then I got a sheet of paper from YFU where there was a list of all the countries. And my father told me not to go to a country where many people want to go, like Italy and Spain. And then I looked and chose Estonia because it looks so little and cute.

Haruka: We had a test by YFU and my score wasn't that good so I couldn't go to countries like Canada and Australia. I could go to China, Korea or South Europe. I wanted to learn Estonian, but in Japan we can't learn it. I also wanted to learn English because I can't speak English very well, that's why I entered the program.

What do you think of Estonian food?

Haruka: Kohuke! I like kohuke.

Patricia: I like the food because in Germany we usually cook Maggi or some almost ready package food and we call it cooking. So I came to Estonia and thought I am able to cook. The food is so nice and fresh and I like it.

Anna: I don't like the food you eat on Christmas (verivorst). And now I don't know what do eat in christmas.

Patricia: And Kalev chocolate.

Haruka: I like the lemonade.

Name one Estonian word you like the most.

Patricia: I think it's „Head aega!". It's so cute because you wish the person a good time. Sometime's the German version of goodbye sounds so aggressive comparing to „Head aega!". And every time you leave the room, you say it to the teacher and it's so nice.

Annamaria: I often use „Nii". I say it all the time, I don't know why.

Haruka: I like „Palun". It sounds so cute.

Do you think Estonian is hard? Are you planning on learning it?

Patricia: Of course I want to learn it! I think for Germans it's a little bit easier because German is really similar, we have a lot of words that are similar. I think for Haruka it's much harder. But still, it's hard. You have so many cases and sometimes I just don't know which case I can use and why do you have fourteen cases? There are also some easy things like you don't have future tenses. I started speaking with my host father in Estonian, so he always tries to say thing in Estonian first and then slowly and if I don't understand then he's going to say it in English.

Annamaria: It's the same for me. I talked with Victoria (last year's exchange student) and she said that if I want to learn it, I have a lot of time but I think everyone wants us to speak it right away but it's so hard!

Haruka: Estonian is really hard for me because it's not similar to Japanese at all. But the most different thing for me is pronunciation, like the letters õ, ä, ö.

Do you like it here? Are you happy with your choice?

Patricia: Yes, really happy.

Annamaria, Haruka: Yes.

Would you recommend others to become an Exchange student and why?

Patricia: Absolutely! Because you just become more open minded. I used to have a plan in Germany for everything. I knew what's next, what lesson's next and what we are doing. But here it doesn't really matter. You also get to know more people and they are all so different and so nice. And you get to have friends maybe for lifetime. And if not, you still have other exchange students. If you choose YFU, which I really really recommend, then you always have other exchange students. And even if you don't have friends the first time, you still can do stuff with them.

Annamaria: Everything's so spontaneous in your exchange year.

Haruka: Yes, I recommend it. I can't speak English and it's kind of difficult for me so it's a good practise. Estonia is a good country, many nature and people are so kind. I like Estonian food, too.

Koolis toimus spordipäev!

25. septembril toimusid Jõgevamaa Gümnaasiumis kergejõusiku meistri-võistlused mitmevõistluses. Võisteldi 100 meetri jooksus, kaugushüppes, lisaks viskasid neid palli ja jooksid 400 meetrit ning noormehed tõukasid kuuli ja jooksid 800 meetrit.

Päev algas rõõmsalt – ilm soosis üritust. Iga õpilane andis endast parima, kuid mõned paistsid siiski teistest rohkem silma. Neidudest võitis üldarvestuses 11. A klassi õpilane Liisbeth Kallis (2523 punkti), teine oli Kättri- Avelin Säärits (2245 punkti) ja kolmandaks tuli Kerlyn

Roosipõld (2034 punkti). Noormeestest saavutas esikoha Kevin Keek (2595 punkti), teiseks tuli Siim Tolmusk (2562 punkti) ning kolmas oli Risto Rumask (2150 punkti). Korraldus oli hästi läbi mõeldud ning enamik õpilastest jäi spordipäevaga rahule.

TEKST TAURI TREIAL
FOTO KÄTRI-AVELIN SÄÄRITS

Abituriendid haarasid üheks päevaks võimu!

3. oktoobril toimus Jõgevamaa Gümnaasiumis vägagi tegevusterohke ning huvitav õpetajate päev. Terveks päevaks olid meie 12. klassid määratud uuteks õpetajateks ning direktor Alo Savi kohvitassiga kõndis seekord ringi abiturient Tauri Treial.

Koolis võis näha väga kirjade kostüümidega 10. klassi õpilasi, kes klasside järgi olid jaotatud minevikuks, olevikuks ja tulevikuks. Kirjus seltskonnas oli küll raske aru saada, kes kujutab keda, kuid huvitavaid kostüüme kohtas igal korral.

Põhirõhk oli siiski meie toredatel õpetajatel, kellele see päev pühendati. Õpetajate esimeseks tunniks oli teadusteater, kus abiturientid Anna Katt ja Meeri Rahn näitasid katseid kuiva jääga. Õpetajatega mängiti mängu, lauldi, peeti võistlusi. Õpilastel oli kindlasti väga tore näha, et muidu tõsiste nägudega ja ranged õpetajad tundsid nüüd palju rõõmu mängudest ning sel päeval olid kõigi näod naerul. Üheks meeldejäävaimaks oli see, kui

õpetajad mängisid mängu kuulujutt ja terve aula rökkas naerust. Kõigile pakkus nalja mängu jaoks kirjutatud tekst. Ka lauluvõistlus õpilaste ja õpetajate vahel oli paras proovilepanek. Õpetajate tubli osavõtt ja võit oli küll igati põhjendatud.

Uuris ka meie kooli vahetusõpilaselt Patriciaalt, kuidas talle see päev meeldis. Tema jaoks oli selline üritus esmakordne, kuid siiski meeldis talle, et meil on päev, mil tunnustame oma vahvaid õpetajaid. Patricia arvates oli tore, et õpilastel säilis õpetajatega mängides austus nende vastu. Meie abiturient Meeri, kes pedagoogidele tunde andis, kiitis samuti õpetajate päeva. Ka tema arvates oli väga vahva näha õpetajaid väljaspool klassiruumi. Toredale päevale järgnes suurepäraselt korraldatud aktus ja näiteks õpilaste „ilmateade“ tõi kõigile laia naeratuse näole. Võib julgelt öelda, et sellel päeval valitsesid meie kooli aulas ainult positiivsed emotsioonid.

TEKST KAIRI TAMM
PILDID KÄTRI-AVELIN SÄÄRITS